

Lhůty v daňovém řízení

Lhůtu chápeme jako časový úsek, určité ohraničení pro jednotlivé právní úkony a kroky. Rozlišujeme lhůty zákonné a individuální, které stanoví správce daně. Zákonné lhůty jsou stanoveny zákonem a jsou jimi např. lhůty pro podání daňového přiznání.

Lhůtu chápeme jako časový úsek, určité ohraničení pro jednotlivé právní úkony a kroky. Rozlišujeme lhůty zákonné a individuální, které stanoví správce daně. Zákonné lhůty jsou stanoveny zákonem a jsou jimi např. lhůty pro podání daňového přiznání. V ostatních případech hovoříme o lhůtách individuálních, tedy takových, které nejsou stanoveny obecně závazným právním předpisem. Pokud stanoví lhůtu správce daně, děje se tak rozhodnutím, kdy zároveň správce daně upozorní na následky nedodržení lhůty. Tato lhůta nesmí být kratší než osm dnů. To však lze jen zcela vyjíměčně pro úkony jednoduché a zvláště naléhavé.

Dále lhůty můžeme rozlišovat z hlediska hmotněprávního a procesněprávního. Pro hmotněprávní lhůty platí, že nejpozději poslední den lhůty musí být učiněn určitý úkon či projev vůle (tzn., že dny poštovní či jiné dopravy se do běhu lhůt započítávají). Naproti tomu u procesněprávních lhůt stačí, aby úkon (např. odvolání bylo nejpozději poslední den lhůty předáno k poštovní přepravě). V daňovém řízení se uplatňují lhůty procesněprávní, kdy zákon o správě daní a poplatků stanoví, že lhůta je zachována, je-li posledního dne lhůty učiněn úkon u správce daně nebo podána poštovní zásilka obsahující daňové přiznání.

Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo let, končí uplynutím toho dne, který se svým jménem nebo číselným označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta posledním dnem měsíce. Do běhu lhůty se nezapočítává den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty. Pokud poslední den lhůty pro úkon vůči správci daně připadá na sobotu, neděli nebo státem uznaný svátek, je lhůta dodržena, je-li úkon učiněn první následující pracovní den. Tak tomu bylo v roce 2001, kdy poslední den pro podání daňového přiznání (31.3.2001) připadal na sobotu. Podle výše uvedeného bylo možno daňové přiznání podat 2.4.2001, tedy první následující pracovní den.

Může se stát, že daňový subjekt z určitých důvodů nemůže lhůtu dodržet. V takovýchto případech zde existuje institut prodloužení lhůty. Ten lze však užít jen v případě, že daňovému subjektu lhůta ještě nevypršela. Daňový subjekt má právo na prodloužení lhůty o tolik dní, kolik mu v den podání žádosti zbývá do vypršení původní lhůty, ne však o více dní, než kolik subjekt žádá. Uvedu příklad: daňovému subjektu je doručena výzva k doplnění daňového přiznání, a to ve lhůtě 15 dnů. Daňový subjekt si téhož dne požádá o prodloužení o 20 dnů. Správce daně mu může prodloužit lhůtu o těchto celých 20 dnů, musí však nejméně o 15 dnů. Pokud by však daňový subjekt požádal o týden, správce daně mu prodlouží lhůtu jen o tento jediný týden.

Nerohodne-li správce daně o žádosti o prodloužení lhůty před uplynutím žádané lhůty, považuje se žádané prodloužení lhůty za povolené. Je-li zamítavé rozhodnutí o včas podané žádosti doručeno po uplynutí stanovené lhůty, jejíž prodloužení je žádáno, končí běh žádané lhůty uplynutím tolika dnů po doručení zamítavého rozhodnutí, kolik dnů zbývalo v době podání žádosti do uplynutí stanovené lhůty.

O prodloužení lhůty nelze hovořit u lhůt zákonných, kdy daňový subjekt nemá na ni nárok. Existují však různé situace, kdy i zákonná lhůta se daňovému subjektu prodlouží.

Ale co v případě, když je někdo dlouhodobě nemocen či je mimo republiku a lhůta marně uplynula? Zde potom zákon dává možnost daňovému subjektu podat žádost o navrácení lhůty v předešlý stav. To znamená, že správce daně stanoví novou lhůtu. Tato žádost může být podána nejdéle do třiceti dnů ode dne, kdy u žadatele pominuly důvody zmeškání původní lhůty. Lhůtu však nelze prodloužit nebo navrátit v předešlý stav v případě řádných a mimořádných opravných prostředků a u lhůt, se kterými je spojen zánik práva podle zákona o správě daní a poplatků nebo zvláštních předpisů. Totéž nelze v případě, uplynul-li ode dne skončení původní lhůty jeden rok.

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc duben 2026](#)
- [Zaměstnanecké benefity dle ustanovení § 6 odst. 9 písm. d\) zákona o daních z příjmů v roce 2026](#)
- [Flotilová novela: Kdo a kdy musí nově získat licenci k distribuci pojištění?](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc březen 2026](#)
- [Převodní ceny v judikatuře a sporech se správcem daně](#)
- [Nový daňový režim ESOP v České republice od roku 2026. Posun k ekonomické realitě a mezinárodním standardům?](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [SCHEJBAL& PARTNERS stáli u získání jedné z prvních licencí dle MiCA v ČR](#)
- [Mezinárodní dožádání a lhůta pro stanovení daně: kritéria účelnosti, věcnosti a včasnosti v judikatuře](#)
- [Prověřování zahraničních investic a kybernetická regulace: řízená služba jako nová transakční proměnná](#)
- [Nová úprava kvalifikovaných zaměstnaneckých opcí](#)